

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209120
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8223209120.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v spore žalobcu: A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX C., štátny občan SR, právne zastúpený: JUDr. Martina Fabianová, advokátka, so sídlom Hencovská 2043/178, 093 02 Hencovce, proti žalovanej: C. D., E. D., nar.XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXX, XXX XX A., štátny občan SR, právne zastúpená: JUDr. Matúš Motyka, advokát, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 7C/6/2023-69 zo dňa 26.02.2024 takto

rozhodol:

V r a c i a vec súdu prvej inštancie ako bezdôvodne predloženú.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol tak, že:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že skutkové tvrdenia žalobcu v podanej žalobe, ako aj na vykonanom pojednávaní, mu neposkytli dostatočný právny základ k tomu, aby súd mohol konštatovať, že žalobca uniesol povinnosť tvrdenia, z čoho logicky vyplýva neunesenie dôkazného bremena. Žalobca vymenoval v žalobe hnutelné veci, ktoré podľa jeho názoru tvorili masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) ku dňu jeho zániku. Tieto veci nešpecifikoval nezameniteľným spôsobom tak, aby prípadné rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM bolo vykonateľné. Žalovaná poprela skutkové tvrdenia žalobcu, že veci uvedené v žalobe patria do BSM. Uviedla, že bývali v byte, ktorý im poskytol otec žalovanej a tento bol plne zariadený. Žalobca až do ukončenia dokazovania nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, teda že ním vymenované veci patria do masy BSM. V tomto smere nemohol súd vykonávať dôkazy, ktoré nikto nenavrhol.

3. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že bez riadneho preukázania a ustálenia masy BSM (k čomu z vyššie uvedených dôvodov v konaní nedošlo), nemohol účelne pokračovať v dokazovaní hodnoty predmetných vecí v čase ich vyporiadania, podľa ich stavu ku dňu zániku BSM. Navyiac, žalovaná uviedla, že bicykle a kočiar boli počas trvania manželstva predané a finančné prostriedky spotrebované. K uvedenému žalobca taktiež neposkytol súdu žiadne skutkové tvrdenie, je teda možné konštatovať, že uvedené skutočnosti nepoprel a sú nesporné. Pokiaľ ide o sumu 47.000 eur za predaj bytu žalobcu, túto žalovaná nepoprela a ako nesporná skutočnosť nebola predmetom dokazovania. Žalovaná nevedela uviesť, akým spôsobom ju žalobca použil.

4. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že celkovo sa mu podaná žaloba javila ako zmätočná. Žalobca na jednej strane tvrdil, že bol výlučným vlastníkom peňazí z predaja bytu a na strane druhej tvrdil, že veci, ktoré boli za tieto peniaze zakúpené patrili do BSM. Žiadal ich vyporiadať. Navyiac tvrdil, že tieto

veci mali zostať po rozvoze v jej vlastníctve. Žiadal, aby boli považované za „vnos“ do BSM, preto žiadal vrátenie celej sumy, ktorá bola zaplatená za tieto veci. Žalobca požadoval zaplatenie sumy 17.500 eur a sumy 9.000 eur s príslušenstvom bez toho, aby súdu poskytol skutkové tvrdenia, z akých dôvodov požaduje ich zaplatenie a akým spôsobom dospel k ich vyčísleniu. Paradoxne, v žalobe uvádza, že suma 9.000 eur zostala v „jej vlastníctve“. K sumám 17.500 eur a 9.000 eur uviedol, že ich žiada vyplatiť preto, lebo „zostali doma“.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody a výsledky vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nemohol prijať záver o konkrétnej mase BSM, ktorú by bolo potrebné podľa zákonných zásad vyporiadať a dospieť k dôvodnosti žaloby v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi požadované sumy. Súd prvej inštancie taktiež poznamenal, že jeho úlohou nie je nahrádzať skutkové tvrdenia strán, resp. si aktívne domýšľať dôvody podanej žaloby bez toho, aby vyplývali z vykonaného dokazovania. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena, ktoré v konaní zaťažovalo žalobcu, žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

5. Podľa § 123 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP), podanie je úkon určený súdu.

Podľa § 123 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

Podľa § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

6. Odvolací súd poukazuje na to, že právnej zástupkyňi žalobcu bol rozsudok doručený 11.04.2024, pričom odvolanie voči nemu podala dňa 26.04.2024, avšak bez platného elektronického podpisu (čl. 76 dole). Odvolanie bolo s poukazom na ust. § 125 CSP urobené v elektronickej podobe, avšak bez autorizácie, teda platného elektronického podpisu, pričom žalovaný v lehote do 10 dní nedoručil toto svoje podanie (odvolanie) v listinnej podobe, a ani v elektronickej podobe, autorizované podľa osobitného predpisu. S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd na toto odvolanie podľa § 125 ods. 2 neprihliadal. Podľa § 123 CSP je odvolanie podaním vo veci samej a z § 127 CSP, ktorý pojednáva o všeobecných náležitostiach podania, jednoznačne vyplýva, že podanie musí byť podpísané, teda obligatórnou náležitosťou odvolania je aj jeho podpísanie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 442/2021 zo dňa 3.2.2022, z ktorého, okrem iného, jednoznačne vyplýva, že v prípade odvolania podaného elektronicky bez autorizácie naň súd od počiatku neprihliada ako na podanie písomné, a to, aby ho začal za také považovať, môže dosiahnuť ten, kto ho podáva jedine tým, že ho v lehote do 10 dní od odoslania neautorizovaného elektronického podania podá znova ako autorizované elektronické podanie, alebo ho dodatočne doručí v 10 dňovej lehote v písomnej podobe. Ak k dodatočnému doplneniu nedôjde, podanie nemá účinky písomného podania a súd naň neprihliada. Súčasne platí, že ten, kto podáva podanie vo veci samej elektronicky bez autorizácie, má povinnosť sám odstrániť tento nedostatok, a to bez ďalšej výzvy súdu, teda na strane súdu nie je zákonom daná povinnosť vyzývať na dodatočné doručenie podania.

Z tohto rozhodnutia zároveň vyplýva, že nie je podstatné, či sprievodný list bol alebo nebol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom. Z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe z čl. 76 spisu nepochybne vyplýva, že odvolanie nebolo elektronicky podpísané - „bez podpisu alebo pečate“ a dokument označený ako „Vseobecna agenda.asice“ pri ktorom je síce vyznačená platnosť podpisu ako „platná“, znamená, podľa obsahu elektronického súdneho spisu, iba to, že sa jednalo o sprievodný list (čl. 94 spisu), a tento nemôže byť odvolaním. S poukazom na vyššie uvedené preto odvolací súd na podanie žalovaného, označené ako odvolanie zo dňa 26.04.2024, neprihliadal.

7. S poukazom na vyššie uvedené preto súd prvej inštancie nemal prihliadať na toto podanie (odvolanie) žalovaného a nepredkladať vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie. Právnej zástupkyňi žalobcu mal

iba prípisom oznámiť, že na jej podanie z vyššie uvedených dôvodov neprihliadol. Odvolací súd preto vrátil vec súdu prvej inštancie ako predloženú bezdôvodne, pričom zároveň poukazuje na to, že odvolacie konanie začína podaním odvolania, ktoré má všetky zákonné náležitosti, vrátane jeho riadneho podpísania.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).